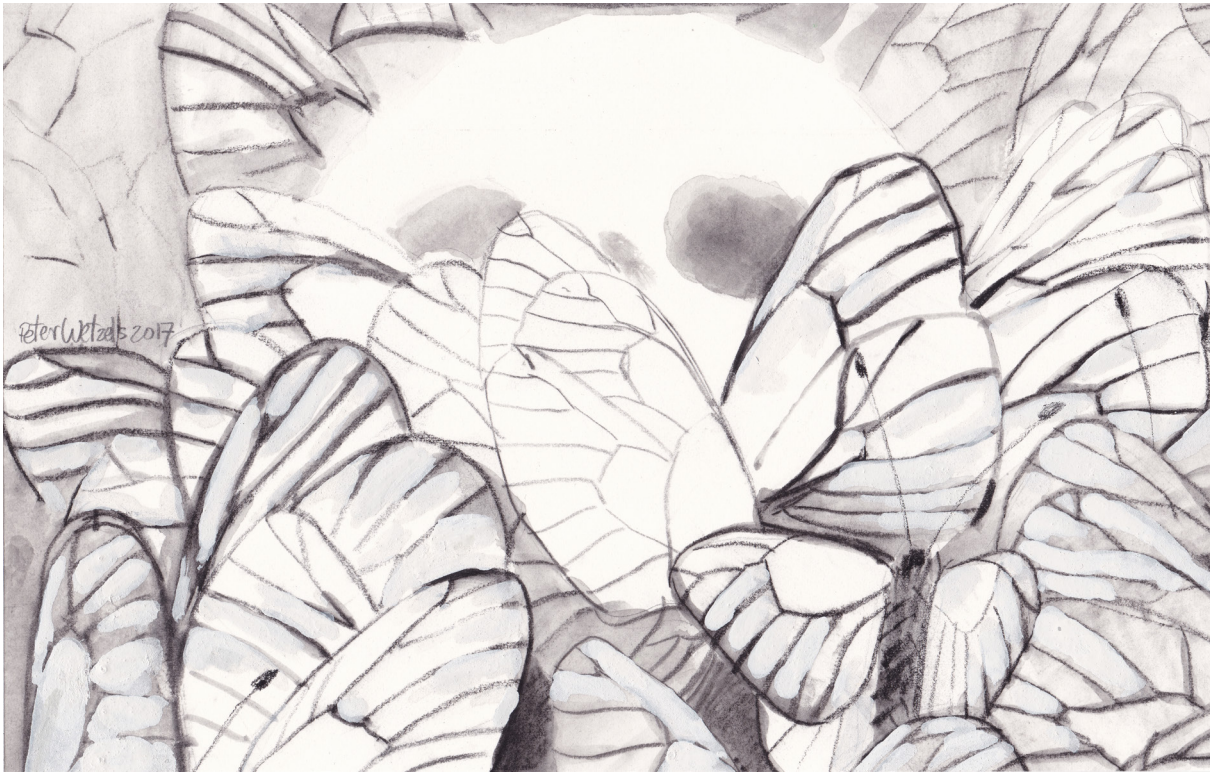

Zwart op wit

Geachte lezers, om maar meteen met de deur in huis te vallen: het is niet best gesteld met mij. De artsen hebben mij opgegeven en mijn stoffelijke einde is dus in zicht. Zo bijzonder is dat nou ook weer niet want in zekere zin zijn wij allemaal terminaal, maar voor mezelf had ik daarbij toch een ander proces voor ogen (later, veel later, terloopser) dan dat wat zich nu voltrekt. Een hoop gedoe trouwens, een beetje ordelijk doodgaan, er komt een hoop bij kijken dat tijd in beslag neemt. Allemaal zaken die bij voorkeur bij leven goed geregeld zijn, zwart op wit gesteld. Maar een laatste column voor 'Vlinders' moet tussen al die laatste bedrijvigheden toch nog kunnen lukken. En daarin zet ik graag het groot geaderd witje in de spotlights. Met enige spijt in het hart want ik heb die vlinder nooit in levende lijve

gezien wat een soort gemis is. Ik verkeerde in de veronderstelling voor grote aantallen van dit witje te moeten wezen in verre oorden als Kazachstan of Japan. Maar een bereisde vlindervriend laat me doodleuk weten dat hij het groot geaderd witje altijd tegenkomt op de Griekse eilanden: "de Aegeïsche of zoals vorige week op het Ionische Kefalonia. Als je een hogere berg opgaat en deze is niet bebost maar kaal, liefst beweide door geiten, dan vind je op de phrygana (de lage, mediterrane struikbegroeiing) eigenlijk altijd groot geaderd witjes. Er staan volop distels voor de nectar en de waardplant *Prunus spinosa* staat er meestal ook, want die krijgen de geiten niet klein. Of beter gezegd: wel klein maar niet kapot. Soms in één blikveld wel honderd groot geaderd witjes!"

Ik was dus altijd op de verkeerde vakantielocaties, of wel op de goede maar dan op het verkeerde tijdstip. En ik was sowieso op te weinig op vakantie. Het zij zo. Het groot geaderd witje blijft een prachtbeest. Grote en duidelijk afgebakende witte cellen. Stevige en ook duidelijk afgetekende zwarte aders. Ik wou wel dat ik zulke aders had. Hier in het ziekenhuis moeten ze soms heel goed zoeken naar een geschikt vat in mijn arm voor bloedmonster zus of infuus zo. Daar zouden ze bij het groot geaderd witje geen seconde over twifelen! Zwart, wit, strak en puntig, en klaar is deze modelvlinder, heel basic. De charme en esthetiek van de absolute eenvoud. Lezer, geniet van de vlinders om u heen, geniet van het leven. ●

Tekst:
René Marcelis
Tekening:
Peter Wetzels